

Es Ca d' Inca

Lladrarà cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM
PAGO PER ADELANTAT

CASI HISTORICH

EL temps ja havia doblegat la mitat del sigle de les llums, y en la Vila de l' Oca, població de mitjana importancia, e-hi vivia D. Gaspar Progrés, que, a forsa de fer el cap viu, s' havia forrat fort de monedes grogues o siguen dobles de vint que, segons el vulgo, les tenia de cantell dins les estancies d' un armari de ferro.

A causa de tenir un forn, un estany y un casino, tot a una pesa, D. Gaspar s' havia fet molt popular dins son poble, y éll creya qu' era l' homo necessari.

Un dia vengué la noticia que a la senyora Llibertat, els seus pares l' havien amollada a lloura, y qu' ella, tan joveneta ja havia perdut el pudor y la vergonya. ¡Bona ocasió per liurise D. Gaspar! Avisa a tots els parroquians y corifeus seus, perque estassen alerta, qu' éll partia cap a ciutat a manarla, y que li preparassen una bona y entussiasta rebuda.

A Palma s' enterá, a pedres menudes, com y de quina manera els pares de la criatura la daren a llum, y com convenia que fos tractada.

Llevors a Mallorca encare no hi havia ginyes de ferro, y en Progrés, apesar del seu progressisme, dugué la Senyora dels fums lliures, amb un carro de roda plena. Arriba a la Vila de l' Oca, y troba a l' entrada del poble els llibertaris apareyats per donar un abrás a la Dama dels renous, y ja heu crech que s' en mogué de renou y desveri per llarch. Tothom sortia de ca-seva per pegarli darrera fins que fonch a la plassa Major. Allá els pretendens eren tants, qu' om-

plien la plassa de gom en gom, tots entussiasmats ab les belleses postisses de la Senyora Llibertat. Cop-en-sech reyná un silenci sepulcral: era qu' el Sr. Progrés se posá dret domunt el banquet del carro triunfal per dir cosa, y fent com qui capetjar un toro, tira el capell a n' el públich, cridant en sò de victoria:

— ¡Viva la libertad!!

— ¡Vivaaa!!—respongué el públich ulsurat de tot.

— ¡Fora consum!!.

— Foraaa!!

— Fuera milicianos!!.

— Fuera...

— ¡A baix tots el pagos!!.

— ¿Aont pegam?

— ¡Hau! cap a la sala.... que mos donin els papés dels consums!!!

— ¡Fora censums!!.

El Secretari de l' Ajuntament que la sabia llarga, y que havia servit a la guerra de l' independencia y no conexia sa por, quant sentí tant d' avalot, sortí a n' el balcó de la Sala y tot tranquil els-e digué:

— Atlots: ¿que demanau?

— Els papés del consum...— tornaren repetir aquelles turbes febrofes de lliberalisme.

— Aquiatavos: *vox populi vox Dei*, tendreu tot quant voldreu.— Digué amb cara burloa el *antiguo veterano*, — y entrant a la secretaria, embolica tots els borradors que trobá y juntament amb alguns diaris veys, dels que llevors sortien, els ho tirá, dient: vat-aquí el repertiment del consum.

— ¡Foch a n' els papés!!

— ¡Foch s' ha dit..! Digueren tots, abocantsi com a desespe-

rats, y, tirada vá y tirada vé, no vengué a bossí per hom. (¡El poble sempre neçi alcansava un gran triomf!)

— Are volem el retrato del General Soley....

— Vengan els papés de l' arxiu.

— Que surti el Pare Oscurantista y el desxuyarem.

Amb això torna sortir a n' el balcó el secretari y amb tò de victòria com el qui ha trobada solució a un gran conflicte, esclama: Atlots, escoltaume: del retrato, dels papés, ni de res que tengan a la Sala ¿que n' fareu? ¿Vos n' omplireu la panxeta? No teniu aquí a D. Gaspar Progrés, que vos ha duita la Senyora Llibertat?

— Siiii?....

— Viva n' Progrés!

— Vivaaaa!!..

— Idó bono, pegau a ca-seva que té bones enseymades, bons pans. Allá trobareu café, rom y bons pursos de l' Havana. Y en nom de la Senyora Llibertat treureu sa panxa de mal any. ¡Bona la va haver dita!

— Hau... ¡Sus!!!... cap a ca 'l Sr. Progrés....

— Vivaaaa.

— Viva el secretari.

— Vivaaa!!

— Viva la patria...— deya el secretari d' alt del balcó, apuntant a la seua panxa.

Quant D. Gaspar sentí que se tractava de que la Llibertat volia fer un rapassó per ca-seva, ja li ha estret davant a tancar portes y posar pitjes perque no poguessen entrar per cap banda. N' hi n' prenia com a n' aquells fadrins que festetjen atlotes esquinsades; però quant volen sercar esposa trien

les més hourades perque no van de pells.

Tant tort li caigué a La Senyora dels fums lliures, el veurerse desejrada qu' es posá furibunda com una lleona, pegant endenades tant ferestes, que casi feu passá les portes per uy.

A les hores sortí D. Gaspar a la finestra per acariciá la fiera; però élla y els seus, que ja eren molts, bramulant, demanaven els pans del forn y el tabach de s' estany d' En Progrés. Aquest, veent que la dona no gastava berbes, tractá de compondrerla a les bones, y esclama:

«Companys: si jo vos som duita a la Llibertat no 's estat perque usaseu malament d' élla; la Llibertat per esser bona ha de respectar la propietat dels altres, no ha de servir amb perjudici de tercer y ha d' estar voltada de devers.»

«Ah! crostera, malahida—res pongueren els més agosarats—Y quant volies que pegassem foch a n' el retrato del General Soley?»

—Llibertats com les que tú nos prediques are, ja les teníem abans.

—No hi emportava que fesses tantes bravates de qu' eres amich y xixisbey de la Llibertat.

—El Pare Oscurantista, quant erem petits, ja nos n' he cantava el *vou-veri-vou*, quant nos deya: fills meus: observau els manaments y feis lo que voldreu, tenui llibertat per tot.

—La Llibertat que tú nos has manada, es la qu' avuy reina, la setembrina, la del lliure pensament, la del lliure obrar.

—Obrimos les portes.

—Volem paaa...

—Volem puros...tabach...

En Progrés se feu repropí, y en lloch de donarlos confits, fent de les persianes aspilleres, els e doná tirs de trabuch. La sanch s' agrumeyá y se mogué una guerra civil encarnissada y terrible: els tirs y les pedrades anayen y venien, e-hi va haver uns quants ferits; però qui pagá la festa fench el Pare Oscurantista, que corria a posarhi pau: una bala l' aplagá a n' el cor y morí a l' acte.

Era una de les primeres víctimes que feya el liberalisme modern.

De llevors ensá ha costada molta

sanch y moltes vides; y apesar d' aixó ¿qui s'atrevirá a dir qu' els pobles han arribat a tenir la verdadera llibertat?

Que ho digan els relligiosos enjegats de Fransa, y el casiquisme despota d' Espanya.

DANIEL

Inca 3 Setembre de 1903.

COR ESTRAGAT

*Com un astre qui s' apaga
derrera, espes nuyolat,
talment als goigs de la vida
son esperit s' eclipsa.*

*Ja no acudeix, com solia,
cercant p' el seu cor esplay,
ni a cap centre d' alegransa
ni a cap Festa ni sarau.*

*Qu' avuy son esperit gosa,
pensá tot-sol dins la llar:
Ay, ¡qui en el mon pogués viurer
sense tení el cor nafrat!*

A. G. ROVER.

29 Novembre de 1903.

Tradicio popular mallorquina

Com es que ses dones tenen més poch

cervell que ls homos (1)

Com el Bon Jesús criava 'l mon, que feya 'ts homos, s'hi acostá San Pere, y li diu:
—Mon Mestre. Si voleu que vos ayt, digueuho.

—No hu' guesses dir, respón el Bon Jesús: Vetaquí sa caldera des cervell; posalosne una cuyerada per hom dins es carabassot.

Era una calderassa disforja, plena al raset de such de cervell, nou flamant.

San Pere agafa sa cuyera, y tot d' una que 'l Bon Jesús acabava de forjar un homo, sas ell ja li encistava sa cuyerada de such de cervell dins sa closca, y tot d' una aquell ja era partit a pensar, pensa qui pensa.

¡Ja hu crech, amb so such de cervell nou de trinca!

Y el Bon Jesús, halá a forjar homos, y San Pere, sas, una bona cuyerada dins sa closca de cada un.

La primaria li donava amb sa cuyera ben plena, y ja hu crech que s' such de cervell comensá a ferse avall.

—¿Que farém, Pere? diu el Bon Jesús.
¿Que te curtetjerá? Te convendria companjarlo una mica.

San Pere pegá ses cuyerades més petites y encara venien homes y més homos que demanavan su cuyeradeta dins sa closca per porer filar.

—Sobre tot, diu San Pere, veent alló, será precís companjarlo més encara, si

(1) M'ho contá mon amich coral lo Rt. D. Bartomeu Doméngue, Pra., de Manacor, que té hi contava son pare y sa mare com era atlot.

n' hi ha d' haver per tots.

—Y aquí l' homo e-hu posa a mitja cuyerada per cap.

A la fi s' acabaren ets homos.

San Pere va fer un alé ben llarch.

Peró llevó vengueren ses dones.

Se posa 'l Bon Jesús a torjarne y cap a San Pere, que s' esclamá:

—¿Y ara? ¿qué es axó?

—¿Que ha d' esser? diu el Bon Jesús. Ses dones, que també les has d' encistar sa cuyerada de such de cervell dins sa closca perque també se 'nhan de servir per fer ses coses a son endret.

—No hu sé mon Mestre, que mos farém, diu San Pere. Ell dins sa caldera ja no més hi ha 's solám,

—¡Vaja vajal diu el Bon Jesús, a veure si espedeys, y si 'n sortim.

—No res, diu San Pere, ja sé que faré.

Hi posarem aygo com es taverners.

N' hi aboca una partida de gerres, y huremena ben remenat.

Una mica claret li sorí; però així metex aná.

Y ja es partit a buydar cuyerades de such de cervell dins es carabassot de ses dones.

Tantes se n' hi presentaren, que fonch a forsa de companjarlo, que li bastá per totes.

Y d'aquí vé que hi ha homos molt afavorits de such de cervell y altres que no Lu son tant, y que ses dones no n' tenen gayre, y encare claret, claret,

Lo que succieix que n' hi ha que, encara que n' vagen primeljant, se n' servexen des que tenen, molt més que no molts d' homos.

Y axi cadascú que fassa's cap viu, y fora vessa.

Antoni M.ª ALCOVER PBRE.

JUNTA DE RABADANS...

Ovella morta.

Estirada en son llit de dols y penas
va fent l' últim badall la pobra Espanya.

Son tostre cadaverich
es un teixit de nafras,

y la anemi fatal que la corseca
sens compassió la vida li arrabassa.

Entorn del llit la miran neguitosos
tots els que han ajudat á assassinarla.

No ploran; no; tan sols per la vergonya
sembla que algún se vol tapar la cara.

Aquets son els doctors, els sabis metjes

(tada,
que duran uns quants anys la han reven-
volia dir, dispensin,

que durant uns quants anys la han visi-
(tada,
Aquets doctors van á tenir consulta
per veure si la enterran ó la salvan.

Com que tots junts la tenen prou per vista
ja no han d' inspeccionarla,

y tristos, cap-ficats, perduda l' esma,
seas gota d' esperansa,

se 'n van de sa presencia
entrant en altra cambra separada,

hont després de cremar un habanero

comensan tots plegats la disputada desenrotllant, com de costum, per tema, la trista enfermetat de la malalta, exposant els remeys que á son entendre podrian arrancar-la dels brassos de la mort que ja la estrenyen, dels brassos de la mort que ja la escanyan.

En mitj de gran silenci el doctor Salmerón pren la paraula, y els diu: —Senyors doctors: la nova ciencia en cassos com aquet ens recomana que una dósis d' *Essència demagogia* pot tornar la energia á la malalta, y en cas de sé infructuosa

proposo un frasco d' *Anarquia mansa*. Darrera seu el gran doctor Silvela, li recepta unas *Pindolas de maüser*, puig creu que la *pacienta* d' anargias encare en té un xich massa, lo qual motiva aquet febrós deliri que li consúm las forsas y aclapara.

Del mateix modo opina el gran especialista doctor Maura. El doctor Villaverde la veu ab mas a sanch, y recomana *sangrias pressupostos*, puig el segü remey es dissiparla.

L' entés doctor Moret, que en cirujia ha demostrat que s' home de gran trassa (la amputació de Cuba y Filipinas ell sol va practicarla), no diu quin mal pateix, pro li recepta *Balsam de Chamberlain* á las Canarias. L' insigne Canalejas, doctor de molta fama, li pronostica forts atacats de nervis, que acabaran sens dupte de matarla si no li fan unturas, ó en cas més apurat bons catáplasmes de carn de frare ó de monja y per beure *Xarop de democracia*.

Tots ja han dat sa opinió; com poden veure impe: a entre 'ls doctors gran discrepancia, y mentres s' entretenen ja va acabant las forsas la malalta.

De sote un gran senyor truca á la porta y al veure 'l els de dintre ja sa espantian. Tregina barba negra y al menos la nou ó deu pams de alsada.

(guntan.
—¿Per qué heu entrat?—els sabis li pre=
=Per darvos un remey per la malalta.
=¿No 'l volém!

—¿El prendréu malgrat os pesi!
=¿La nostra ciencia sols podrá salvarla!
—¿La vostra ciencia sols es qui la morta y els vostres desacerts han d' enterrarla!
Celeberrims doctors en ciencia infusa:

(nya
el mal que de tant temps consúm a Espano es res més que el fatidich *centralisme*,

(saltres
que amb crims y disbarats li heu dut vo=
Els membres del seu cos se paralisan cansats de tanta carga,

en tant que el seu *estómach* als membres roba tot el sér qu'ls falta.
¿Voleu curar tan grave malaltia que per moments la mata?

Donéuli *Extracto de Regionalisme* específich que un día va engrexarla fins ferla poderosa,

magnánima, felis y respectada. Tornéuli els Furs sagrats que abans tenia; llavors la miraréu viril y sana. Si aixis no ho voléu fer tinguéu en compte que 'ls fills un dia os donaran la paga y la Historia os dirá ¡vergonya eterna! que sou autors d' un crim de lesa patria...

Pau GARROFA.

DE EL ROSSINYOL.

NO MOS NE MANCAVA ALTRE

DIALECH

Piris. Massola, que no has sentit dir que a Inca e-hi ha esperitistes?

Massola. Ara m' ho acaben de vendre.
P. Qu' es aixó d' esperitistes? ¿gent bona o mala?

M. Els esperitistes son uns miserables qu' arriben a morir casi tots locos. Creven que quant se mor una persona o un animal, s' ánima que surt d' aquell cos, va a incorporarse a un altre que neix, per exemple: que s' ánima del teu nin, que morí antany, ha passat a esser l' esperit d' un colom o d' un gall del teu galliné; que s' ánima de sa padrina, tal vegada, está a s' asse d' En Vermey, qu' es tan goraniot, y altres coses per l' estil.

P. Ja téu rahó; que deven acabar per tornar tots locos. Are si jo fos esperitista no m' atreviria a matar cap colom per por de que no tengués l' esperit del meu Miquel, qu' encare plor sols en pensarhi amb aquell angel del meu cor.

M. Y... adios gall de Nadall... Fé contes tú que te pega la mania que s' ánima del teu nin mort te fa quech-que-re-quech amb so gall qu' en vols ferne lercit.

P. Males festes de Nadal tendria. ¿Y are es possible que e-hi haga inqueros tant bajans que creguen aquestes coses?

M. Així ho contén les cróniques.
P. Ja es necessari, que tú que saps tant, qu' els-e fasses veure aquests errors, una, que no feran prosselits basta mirar qui son els propagandistes.

M. És mal de sebre; ten en conte qu' el nombre de necis es infinit y que s' home te un sentiment innat de creure, y que si fuig de la creéncia amb Deu vertader, creurá en la té de las bruxes. Un exemple: l' heroe del socialisme en Inca pareix que no sap dir tres, y apesar d' aixó, té molts de partidaris, perquè les seves doctrines inflan les pasions populars.

P. Qu' es vé que foch envia a Inca per escampar la paste socialista.

M. Diven que si, y benbé que si campa per paga els católichs li donen feina, y fins y-tot a qualque esglesia. Un home així, l' haurien de situá per fam.

P. Y tornant a n' els esperitistes ¿que fas contes fer?

M. Tú mira la balla, que jo convé qu' estiga retirat, y en sabre de quina cama cosxetjen m' ho dius y ja me cuidaré de donarlos foch per la part fiaca.

En MESSOLA

CRONICÓ

Novembre de 1933.

Dia 27.—Mor a Palma Mossen Joan Lladó Director de l'inclusa Provincial y Prior de l' iglesia del Sant Hospital(a.c.s.)

—En el Congrés el senyor Nocedal comensa un debat sobre es programa y sa formació des nou partit liberal. S' acaba sa discusió del presupost de Gracia y Justicia. En el Senat comensa sa del de Governació.—Inauguració del curs en la Real Academia de Jurisprudencia, pronuncia un discurs sobre «s' estudi de les ciencias socials en tot el mon cult» son president D. Jusep Canalejas.—S' anuncien oposicions pera provehir 30 plasses en el cos d' Aduanes.

—Una tempestat desfeta ha inundat gran part de Sant Petersburg, ocasionant moltes perdues y desgracies.

Dia 28.—En el Congrés un diputat protesta de que s' obligui a sessenyores llevarse els capells en el teatre: «porque al ponerlos sobre las faldas se estropean las plumas». El senyor Puigcerver explica sa coincidencia de les seves doctrines ab ses d' en Canalejas. Al posarse a votació definitiva el presupost de Gracia y Justicia se produex un escandol monumental sobre si se devia proceder o no a una nominal, diriginsé entre majories y minories paralles groserissimes.—Els cap-pares de la situació estodien es procediments pera declarar en sessió permanent sa Cámara popular.—A Barcelona un seuvatje tira desde un tercer pis a una nina de vuit mesos, fiya d' un amich seu.

—Colombia se prepara pera reconquistar Panama.

Dia 29.—A l' iglesia de Sant Miquel de de Palma l' Ilustrissim senyor Bisbe beneix una Purissima Concepció y una capella, y despres se fá una solemnissima festa.

—Ab extraordinaria solemnitat se verifica en l' Academia Espanyola sa recepció del senyor D. Antoni Maura, en son discurs, elocuentissim, s' ocupa de s' oratoria; essent molt aplaudit y calificat per alguns de primer orador d' Espanya. Li contesta en Silvela.—Els federals organisen una vetlada ab motiu del aniversari d' en Pi y Margall, y pronuncia un discurs en es seu honor el Sr. Salmerón, es seu irreconciliable enemich.

—S' atribueu a un diplomatch colombiá l' idea d' unir els Estats de l' America del Sur per oposarse a ses procacidats dels del Nort.

Dia 30.—En el Congrés en Moret demostrá s' inconsecuencia política d' en Canalejas, al meteix temps que afirma es programa d' en Sagasta. En Canalejas li contesta pronunciant un discurs molt elocuent conseguint dexarlo un poch mal parat — S' ha nombrada una junta pera sa reorganissació, en les provincies, des partit liberal democrátich.

Es CRONISTA.

Lladrades y moxonies

El Rey ha confiat a nostro paisá D. Antoni Maura, la presidencia del Ministeri.

Amb aquest motiu p' els pobles de Mallorca s'han fetes demostracions d'alegría y gaubansa; y motiu que tenen, basta qu'en Maura siga fill de Mallorca. Però també hi ha motiu d'estar concirosos, perqu' En Maura, entra a n' el poder en-mitx de convulcions polítiques, y es de temer, que gastin la personalitat moral que havia alcansada. Mes si d'aquesta en sortís lluhit, seria el gran home que necessitava Espanya.

En la questió relligiosa, si se tira a la dreta tendrá a totsels republicans y masóns qu' el tractarán de neo y Jesuita; y si tombás per l' esquerra, se trobaría amb la verdadera nació espanyola en quantre de éll, y així se troba en mitx de dos focs.

En Maura, quant feu la presentació del Ministeri a n' el Congrés, invocá l'ajuda de Deu, cosa que no s'usa entre 'ls polítichs del dia, y aixó nos fa creure, qu' encare que se trobi dins el camp lliberal conservador, no ferá cap trestada ab l'Esglesia Catòlica.

Si nos pensassem que l'anhorabona d' Es Ca d' INCA li arribás, l'e-hi dariem, ab tota nostra ànima, per l'analtiment a la presidencia del Govern.

La festa de l'Inmaculada Concepció es estada solomne així com pertoca. Els tres sermons diaris qu' el Pare Tomás feya durant la novena, han donat per resultat una comunió fervorosissima y nombrosa d'homos y dones.

A la missa major oficiá el senyor Rector assistint les corporacions Civils y militars amb una gentada de no dir. Com el Pare Tomás tenia que comensar, aquell dia, una missió, juntament amb altres pares, a Capdepera, feu el panegirich de La Verge, Mossen Andreu Servera, qui axermá una corona de loors y alabanses a la seva Inmaculada Concepció.

A la prosessó, del decapvespre, a més del poble y les autoritats donava goix la congragació de filles de Maria que ab tanta compostura y moltitut e-hi assistia.

Felicitam a Mossen Bartomeu Gelabert, capiller ab la seva fa-

milia, per lo qu'es destexina per honrar a Maria Purissima.

Dimecres els militars d'aquesta zona feren celebrar una missa, a la Parroquia, en sufragi de les ànimes dels difunts de l'armada.

Dijous a vespre a l'hostal de sa font una ma criminal pegá foch a un carro d'una forestera qu'estava al·lojada allá.

Durant la setmana passada hem tengut a Inca el Pecjallador de pesos y mesures. Bò seria qu' averiguassen a n' aquells qu' en tenen dos jochs, a veure si no mes hi han duits els que no hi venen.

Anit, a les sis, a la casa de la Ciutat s'encantarán els drets de la vila, per l'any qui ve, y se rematerán si les postures agraden.

Diumenge passat festa de Sant Nicolau; En Salmerón fonch visitat p'els seus amichs y republicans: e-hi va haver reunió a casa, per festetjarlo per sa festa onomástica.

Vat-aquí una cosa que'm xoca: com?... ¿Y els republicans que creven amb els sants? ¿No diven qu'en esser poder, romprán ab l'Esglesia Catòlica? y are tant subjectes, celebrant la festa del seu quefe el dia que mana el calendari romá?

Está vist, per consecuentes no hi ha com els republicans.

Per dijous passat estava anunciada una funció del género chico en el teatre del Circulo d'Inca, y no la daren, perque la companyia no volgué trabayá a causa que son Director, segons diven, no ho ferem bò, estima més estorjar els doblers de las funcions dins sa butxaca que no repertirlos entre 'ls còmichs.

¡La enseñanza libre que daren les setmanes anteriors duita a la pràctica!

Fieuvosne d'ensenyanses de zarzuela.

L'autor del such que baix el nom de *Golua*, se ven amb tanta acceptació, pareix que s'es temut de que n'hi havia que baix la seua marca venien falsificacions, y ho ha posat en conexement de les Autoritats corresponents.

Publicacions rebudes

El núm. 17 corresponent en aqueix mes, del *Bolletí del Diccionari de la Llengna Catalana*; conte l'article bibliogràfic de «La Ciudad de Dios» sobre *Questions de llengua y literatura catalana* y després d'aqueix N' Alcover li rebat tots els punts, contraris a nostra estimadissima llengua, dexanloshi fets mil benes y sense compostura de cap casta.

El núm. 22 de la revista *Catalunya*, que conté el segon acte de la comedia *Amor y Geografia* per Bjørstjerne Boernson, poesia de Moss. Gayá y Bauzá y d'En Francesch Pujols; y prosa de Na Sara Llorens d'En Joan Alzina y d'En R. Montaner.

El núm. 112 de la revista agrícola *Es Pagés Mallorquí*, ab escullit sumari.

Els núms. 101 y 17 dels setmanaris populars: *Cu-Cu!* y *Barretina*.

Bolletí comercial

Mercat d'Inca.

Preus que retgiren n'aquesta ciutat dijous passat:

	Pessetes
Bassó (es) quinta	a 76'00
Xexa (sa) cortera	a 16'00
Blat id.	a 16'00
Ordi id.	a 11'00
Sivada i. id.	a 9'00
Id. forastera id.	a 7'00
Faves/cuitorés id.	a 16'00
Id. ordinari veyes id.	a 16'75
Blat de les Indies id.	a 16'00
Mongetes (confit) id.	a 45'00
Id. blanques id.	a 33'00
Fasols id.	a 30'00
Ciurons id.	a 23'00
Gallines(sa) tera	a 1'00
Galls id.	a 0'75
Conís id.	a 0'35
Ous (sa) dotzena	a 7'400
Patates (es) quinta	a 40'00
Safra (s') unza	a 4'00
Figues seques (es) quinta	a 9'50
Olives (sa) barsella de	1'25 a 5'50
P rchs grass s (s'arova)	a 12'00

OSSOS Y LLEPADURES

Un metje demaná a un malalt com se troba, aquest li contesta:

—Miri si me trop malament, que si me venian a participar sa meva mort no me asustaria gens.

PLANTÉ

de relats americans, n'hi ha per vendre a s'estació del Ferro-Carril; per ses comandes dirgiuvos a n'el Jefe de la meteixa INCA.

SE VENEN

tota casta d'arbres fruytals com son: taronjers, pomeres, llimoneres, garrovers, etc. pera informes dirgiuvos a l'amon Juan Llobera (a) (cal diable).—Pollensa, y a INCA a n'en Mateu Rosselló, (hortolá de can Ripoll.)